

Brüsszel, 2021. május 26.
(OR. en)

8923/21

ENER 194
CLIMA 116
ENV 321
IND 136
COMPET 376
RECH 227
TRANS 308
ECOFIN 457

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága
Előző dok. sz.:	8080/1/21 REV 1
Tárgy:	A Tanács 2021. június 11-i ülésének (Közlekedés, Távközlés és Energiaügy) előkészítése Következtetések a jelen gazdasági helyreállítását és a jövő környezetbarát épületeit biztosító épületkorszerűsítési programról – Jóváhagyás

2020. október 14-én a Bizottság előterjesztette az „Európai épületkorszerűsítési program – épületeink környezetbarátabbá tétele, munkahelyteremtés, javuló életminőség” elnevezésű stratégiai kezdeményezését. A stratégia célja, hogy Európa-szerte fokozza a korszerűsítésekre tett erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az építőipar a szükséges mértékben hozzájáruljon a 2050-re teljesítendő uniós klímasemlegességi célkitűzéshez, valamint hogy megvalósuljon a méltányos és igazságos zöld átállás. A stratégia elismeri továbbá, hogy az épületek korszerűsítése kulcsszerepet játszik a Covid19-világjárványt követő gazdasági helyreállítás folyamatában.
- Az energetikai munkacsoport 2020 októberében és 2021 januárjában részletesen megvitatta a stratégiát. E megbeszélések eredménye alapján az elnökség következtetéstervezetet nyújtott be, amelyet a 2021 februárja és 2021. május 18. között több munkacsoporti ülésen is részletesen megvitattak. A mellékletben foglalt következtetések szövege e munka eredményét tükrözi, és azt valamennyi delegáció széles körben támogatja.

3. Felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy hagyja jóvá és továbbítsa a Tanács részére a mellékelt tanácsi következtetéstervezetet, hogy az a 2021. június 11-i ülésén jóváhagyhassa azt.
-

TERVEZET – A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI
a jelen gazdasági helyreállítását és a jövő környezetbarát épületeit biztosító
épületkorszerűsítési programról

EMLÉKEZTETVE A KÖVETKEZŐKRE:

az Európai Tanács a 2019. december 12-i következtetéseiben (EUCO 29/19) jóváhagyta azt a célt, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban az Európai Unió 2050-re klímasemlegessé váljon;

az Európai Tanács a 2020. december 11-i következtetéseiben jóváhagyta azt az aktualizált, ambiciózusabb uniós célkitűzést, mely szerint az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat uniós szinten 2030-ig legalább nettó 55 %-kal kell csökkenteni az 1990-es szinthez képest;

a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló COM(2019) 640 közleményében kiemelte, hogy az EU energiahatékonysági és éghajlatvédelmi célkitűzéseinek eléréséhez az épületkorszerűsítés jelenlegi arányát legalább a kétszeresére kell növelni;

a Bizottság „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című COM(2020) 98 közleményében az építőipart és az épületeket az egyik olyan kulcsfontosságú termék-értékláncként nevezte meg, amely sürgős, átfogó és összehangolt intézkedéseket kívánó fenntarthatósági kihívásokat támaszt;

a TTE Tanács (Energia) a Covid19-világjárványra az EU energiaágazatában adandó válaszról szóló, 2020. június 25-i következtetéseiben elismerte, hogy az épületkorszerűsítési kezdeményezés jelentősen hozzájárulhat a gazdaság helyreállításához, és kijelentette: tisztában van azzal, milyen lehetőségek rejlenek az épületek korszerűsítésében az energiahatékonyság és a helyben előállított megújuló energia bevezetése szempontjából;

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA:

1. ÜDVÖZLI az európai épületkorszerűsítési programról szóló 2020. október 14-i bizottsági közleményt, és TISZTÁBAN VAN azzal, hogy az épületek felújítása rendkívül fontos szerepet játszhat a Covid19-válságból való kilábalásban, valamint az európai épületállomány dekarbonizációjában és a zöld megállapodásban foglalt, a 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességre való méltányos és inkluzív átállást célzó ütemterv végrehajtásában.
2. NYUGTÁZZA a Bizottság energiaszegénységről szóló ajánlásait, és ELISMERI, hogy az épületek korszerűsítése fontos szerepet játszhat az energiaszegény háztartások energiakiadásainak csökkentésében és valamennyi európai polgár életminőségének javításában.
- 2a. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az EU teljes energiafogyasztásának mintegy 40 %-a, a kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak pedig 36 %-a az épületek használatából és üzemeltetéséből származik, és hogy az ágazat részéről jelentős erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy uniós szinten 2030-ig megvalósulhasson az üvegházhatású gázkibocsátások legalább 55 %-kal történő csökkentése az 1990-es szinthez képest, valamint a 2050-ig teljesítendő klímasemlegességi célkitűzés.
3. ELISMERI, hogy 2030-ra legalább meg kell kétszerezni az energiahatékonysági felújítás arányát és elő kell mozdítani az energiahatékonysági mélyfelújítást, mivel az – figyelembe véve a nemzeti, regionális és helyi körülményeket – javítja az épületek energiahatékonyságát, valamint energia- és költségmegtakarítást eredményez, elősegíti a karbonintenzív energiafogyasztás megújuló energiával való felváltását és hozzájárul az épületállomány javításához és korszerűsítéséhez; továbbá TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy ahhoz, hogy az építőipar egészében maximalizálni lehessen az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését, nemcsak jóval több – adott esetben mély-, illetve részleges – felújításra van szükség, hanem emellett körforgásos, életciklus-alapú szemléletet kell alkalmazni az anyagok felhasználása és újrafelhasználása, a másodlagos anyagok beépítése, valamint a fenntartható építőipari gyakorlatok és technológiák tekintetében, a fenntartható forrásból származó, fenntartható módon előállított és elérhetővé tett anyagokat is ideértve.

4. EGYETÉRT az épületkorszerűsítési programról szóló közleményben alkalmazott holisztikus szemlélettel, amely figyelembe veszi a klímasemlegességet, a gazdasági helyreállítást, a társadalmi befogadást és az akadálymentességet, az erőforrás-hatékonyságot és a körforgásos jelleget, valamint az egészségügyi és környezetvédelmi normákat, az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást, továbbá a digitalizációt; ELISMERI annak fontosságát, hogy ezeket az elemeket lakókörnyéki, közösségi, kerületi, városi és regionális szinten egyaránt integrálni kell; továbbá MEGJEGYZI, hogy ezt a holisztikus szemléletmódot ki kell terjeszteni az épületkorszerűsítés szempontjából jelentőséggel bíró más közpolitikákra, illetve még szervezesebben össze kell kapcsolni azokkal, ideértve például az infrastruktúra- és várostervezést, a közlekedést, a víz- és hulladékgazdálkodást, a tűzbiztonságot, valamint a szeizmikus tevékenységekkel és más természeti katasztrófákkal szembeni védelmet, a kutatást, a polgári szerepvállalást, a szociális támogatást, az oktatást, a foglalkoztatást és a szakképzést, biztosítandó, hogy ezek a szakpolitikák az épületkorszerűsítési értéklánc egésze mentén kölcsönösen támogassák és erősítsék egymást.
5. Az épületfelújítás elvei közül HANGSÚLYOZZA különösen az energiahatékonyság elsődlegességének elvét mint a klímasemleges épített környezet megvalósítása céljából az üvegházhatású gázok kibocsátásnak csökkentésére irányuló stratégia központi elemét, amelyet az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló rendelettel összhangban horizontális vezérelvként valamennyi ágazatban alkalmazni kell.

Finanszírozás és beruházás

6. HANGSÚLYOZZA, hogy az építőipari beruházások előtt álló sajátos kihívások kezelése és az épülettulajdonosok felújításra való ösztönzése érdekében szinergiákat kell létrehozni és azokat tovább kell fejleszteni a köz- és magánberuházások, valamint az európai, nemzeti, regionális és helyi szintű finanszírozási programok ötvözése céljából, továbbá azonosítani kell a közigazgatási eljárásokkal való szinergiákat. KIEMELI, hogy az épületkorszerűsítés előtt álló akadályok leküzdése érdekében finanszírozást kell biztosítani technikai segítségnyújtás és projektfejlesztési támogatás céljára.

7. TISZTÁBAN VAN azzal, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz kiváló lehetőséget kínál a beruházások mozgósítására és arra, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben a „korszerűsítés” kiemelt kezdeményezés keretében prioritást kapjon az épületek felújítása és a technikai segítségnyújtás, valamint FELHÍVJA A FIGYELMET arra, hogy a kohéziós, kutatási és innovációs szakpolitikai eszközök, a finanszírozó szervek és intézmények, valamint különösen az EBB hosszú távon továbbra is szerepet játszanak az épületek korszerűsítésének és dekarbonizációjának támogatásában.
8. KIEMELI, hogy folytatni kell az arra irányuló munkát, hogy kiterjesszük és ötvözzük egymással az épületfelújításokhoz igénybe vehető meglévő finanszírozási lehetőségeket – például a zöld támogatásokat, az adó- és zöldhitel-kedvezményeket, a zöldkötvényeket, az energiatakarékosági kötelezettségi rendszereket, a közműszámla-alapú finanszírozást, az energetikai szolgáltató vállalkozásokat és az energiahatékonysági szerződéseket, valamint a más erőforrásokhoz (pl. víz, építőanyagok) kapcsolódó erőforrás-hatékonysági szerződéseket –, amelyeknek köszönhetően a polgárok és a vállalkozások változatos és rugalmas (köz- és magánjellegű) finanszírozási lehetőségekhez férhetnek hozzá, és amelyek csökkentik a felújításokhoz kapcsolódó vélt vagy valós kockázatokat.
9. HANGSÚLYOZZA, hogy európai, nemzeti, regionális és helyi szinten jobban össze kell hangolni az intézkedéseket, technikai segítségnyújtást kell biztosítani, valamint észszerűsíteni és egyszerűsíteni kell az eljárásokat a szükséges források mielőbbi mobilizálása, az esetleges akadályok elhárítása és a felújítási projektek gyakorlati végrehajtása érdekében.
10. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a beruházásokkal kapcsolatos kezdeti bizonytalanság leküzdése érdekében – a hatékony és vonzó finanszírozáson túl – a lehetséges kedvezményezetteknek szóló célzott kommunikációra és személyre szabott tájékoztatásra van szükség, valamint ezzel összefüggésben HANGSÚLYOZZA a lakókörnyéki, kerületi és városi szintű megközelítések alkalmazásának, illetve olyan egyablakos rendszerek létrehozásának a fontosságát, amelyek biztosítanak a független tanácsadást és a finanszírozáshoz való hozzáférést, és amelyek a felújítási projektek egésze során rendelkezésre állnának.

11. TÁMOGATJA az olyan, energiahatékonysági célú, színvonalas felújításokat, amelyek költséghatékony módon előmozdítják az energiahatékonyságot és a megújuló megoldásokat, valamint figyelembe veszik az életciklus-szemléletet és a körforgásosság szempontját, kiváló környezeti, építészeti és mérnöki minőséget képviselnek, támogatják a helyben előállított és fenntartható anyagok használatát, továbbá tekintettel vannak a fenntartható mobilitáshoz szükséges térre és infrastruktúrára, a kulturális örökség megóvására, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia biztosítására, az egészségügyi és biztonsági normákra, ideértve olyan tényezőket is, mint a beltéri levegő minősége, a zajvédelem, a hőkomfort, az alternatív légkondicionálási megoldások, a víz és az energia közötti összefüggés, a vízfelhasználás hatékonysága, a tűzbiztonság, valamint a szeizmikus tevékenységekkel és más természeti katasztrófákkal szembeni védelem.
12. Kiemelten HANGSÚLYOZZA, hogy fokozni kell a felújítási folyamatok ipari és helyben telepített elemeinek, az épületterveknek és a felújítások során az építkezéseken alkalmazott gyakorlatoknak a körforgásos és szabványos jellegét, ami csökkentené a költségeket, valamint a felújításhoz szükséges időt és erőfeszítést, és lehetőségeket kínálna új, fenntartható munkahelyek létrehozására.
- 12a. MEGERŐSÍTI annak fontosságát, hogy a köz- és magánépületek, illetve -infrastruktúrák esetében is mind az éghajlatváltozás mérséklését, mind pedig az ahhoz való alkalmazkodást szem előtt kell tartani. Fokozni kell az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia biztosítására, az ilyen hatásokkal szemben reziliens épületek kialakítására, a megelőzésre és a felkészültségre irányuló erőfeszítéseket, mivel egyrészt az éghajlatváltozás a mérséklési törekvések ellenére a jövőben is komoly kihívásokkal jár majd Európa számára, másrészt pedig az említett erőfeszítésekre a 2050-ig teljesítendő, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára, illetve a nulla nettó kibocsátásra irányuló célkitűzés eléréséhez is szükség van.
13. ISMÉT HANGSÚLYOZZA az energiahatékonyság elsődlegességének elvét és az energiakereslet csökkentésének fontosságát, amely – más intézkedésekkel és eszközökkel együtt alkalmazva – például az épületek szigetelésével, valamint energiahatékony fűtési és hűtési rendszerekkel biztosítható. A megújuló energiaforrásokat és az épületek hatékony fűtését és hűtését illetően NYOMATÉKOSÍTTJA, hogy a felújításokhoz minden esetben a következőknek kell kiindulópontként szolgálniuk: a nemzeti energia- és klímatervekkel (NEKT) és a hosszú távú korszerűsítési stratégiákkal összhangban az energiakereslet költséghatékony csökkentése és a karbonintenzív vagy nem energiahatékony fűtési és hűtési technológiák 2030-ig történő cseréje, az energiahatékony megoldások integrálása, valamint a megújuló energiaforrások, a hulladékhő, illetve a hulladék hűtőenergia használata.

14. HANGSÚLYOZZA a helyben előállított megújuló energia, hulladékhő és hulladék hűtőenergia, valamint a távfűtés és -hűtés szempontjából az épületkorszerűsítésben rejlő lehetőségeket, és ELISMERI, hogy az energiahatékonyságnak és a megújuló energiának a fűtés és hűtés dekarbonizációjához nyújtott, potenciálisan döntő jelentőségű hozzájárulása mellett lehetőség van más kapcsolódó szempontok beépítésére is, úgymint megújuló erőforrások, a szürkevíz újrafelhasználása, környezetbarát infrastruktúra és a biológiai sokféleség, az esővízgyűjtés és a hulladékanyagok hasznosítása. TISZTÁBAN VAN azzal, hogy – többek között – hatékony távfűtési és -hűtési hálózatokat kell kialakítani ahhoz, hogy a városokban növelni tudjuk a megújuló energia felhasználását.
- 14a. HANGSÚLYOZZA, hogy az önkéntes épületkorszerűsítési ütemtervek hatékony eszközként szolgálhatnak az épülettulajdonosok körében azzal kapcsolatban végzett tájékoztatáshoz, hogy az elkövetkező években és évtizedekben milyen beruházásokra lesz szükség ahhoz, hogy az épületek energiahatékonyságát és üvegházhatásúgáz-kibocsátását összhangba hozzák az energia- és éghajlat-politikai célkitűzésekkel.
15. EMLÉKEZTET ARRÁ, hogy különösen fontos megerősíteni az épületkorszerűsítésre vonatkozó összehangolt lakókörnyéki, kerületi és városi szintű megközelítéseket, amelyekkel potenciálisan alacsonyabb áron nagyobb hatás érhető el a felújítások terén, és amelyek megkönnyíthetik a fosszilis tüzelőanyagoktól való elszakadást, valamint nagyobb beruházási biztonságot teremthetnek és nagyobb léptékben javíthatják a rendszerek hatékonyságát.
16. RÁMUTAT arra, hogy az új európai Bauhaus kidolgozása nagy jelentőséggel bír az olyan innovatív, inkluzív, megfizethető, energiahatékony és fenntartható építészeti tervezési és építőanyagokkal kapcsolatos megoldások előmozdítása szempontjából, amelyek – ahol csak lehetséges – helyi, természetes, fenntartható, megújuló, újrafelhasználható és újrafeldolgozható anyagokat használnak, és ezáltal hozzájárulnak a kibocsátások és az energiakereslet csökkentéséhez, valamint a méltányos átállás megvalósításához.

Gazdasági helyreállítás és zöld növekedés

17. KIEMELI, hogy több gazdasági ágazatban gyors, átalakító erejű intézkedésekre van szükség az egyedülálló finanszírozási és beruházási lehetőségek kiaknázásához és ahhoz, hogy hasznosítani tudjuk az épületkorszerűsítési program kínálta növekedési potenciált; továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy a felújítások terén szükséges léptékváltásra csak egy olyan aktív és mobilizált piacon kerülhet sor, amely – a munkavállalók új zöld és digitális technológiákat előtérbe helyező átképzésére és továbbképzésére támaszkodva – az előrejelzések szerinti további munkaerővel, szakértelemmel és új munkaköri profilokkal bővül.

18. A gazdaságra gyakorolt átfogó pozitív hatás biztosítása érdekében ÚGY VÉLI, elengedhetetlen azon ipari ágazatok ösztönzése, amelyek a jövő technológiáinak fejlesztésében, valamint a szükséges berendezésekhez és anyagokhoz való hozzáférés biztosításában játszott szerepükből adódóan érintettek az átalakulásban; továbbá HANGSÚLYOZZA a kutatás és az innováció jelentős szerepét a megfizethető, könnyen telepíthető, előre gyártott és más olyan szabványos megoldások kereskedelmi bevezetésében, amelyek felgyorsítanak és egyszerűbbé tennék az épületek tömeges korszerűsítését.

Az uniós szabályozási keret

19. ELISMERI a hosszú távú szakpolitikai tervezési eszközök, különösen a NEKT-ek, az erőforrás-hatékonysági és körforgásos gazdaságra vonatkozó tervek és a hosszú távú korszerűsítési stratégiák fontos szerepét, valamint azt, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek kiemelt jelentőséggel bírnak az energia- és erőforrás-hatékony felújítások kezdeti lendületének biztosítása szempontjából, ideértve a megújuló energia, illetve a megújuló fűtési és hűtési megoldások, például a hőszivattyúk és a távfűtési és -hűtési rendszerek helyi előállítását, valamint más értékes és hasznos megoldásokat is a területen.
20. HANGSÚLYOZZA, hogy a tagállami energiahatékonysági célok végrehajtása terén rugalmasságra van szükség, és a szakpolitikai célkitűzések időben történő megvalósításának biztosítása mellett kellő mozgásteret kell hagyni a tagállamok számára ahhoz, hogy nemzeti sajátosságaikat figyelembe véve maguk határozhassák meg az épületállományuk korszerűsítését és dekarbonizációját célzó legköltséghatékonyabb és legeredményesebb szakpolitikai irányvonalakat, ideértve a nemzeti, regionális vagy helyi szintű szakpolitikai kísérleti projektek vagy tesztkörnyezetek előmozdítását is.
21. HANGSÚLYOZZA, hogy az állami támogatási szabályok felülvizsgálata kritikus jelentőségű az állami finanszírozási programok ösztönző hatásának és azon képességének fokozása szempontjából, hogy eljussanak az épületkorszerűsítési projektekhez.

22. KIEMELI, hogy javítani kell az épületekre és azok energiafelhasználására vonatkozó adatok minőségét és hozzáférhetőségét, mégpedig a következők révén:

- annak értékelése, hogy szükség van-e – a meglévő szabályozási kereteken belül – az energetikai tanúsítványok alkalmazási területének és hatályának bővítésére annak érdekében, hogy a digitalizáció és az összehasonlíthatóság fokozása révén tudatos fogyasztói magatartás alakuljon ki az épületkorszerűsítés vonatkozásában, és ezáltal növekedjen e tanúsítványoknak a tulajdonosi döntésekre gyakorolt hatása,
- olyan önkéntes eszközök bevezetése, mint például az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvben meghatározott okosépület-mutató,
- az uniós épületállomány megfigyelőközpontja által biztosított, továbbá a tagállamok, az érdekelt felek és a piaci szereplők által az épületállományról rendelkezésre bocsátott adatok jelentette előnyök kihasználása,
- a fenntartható épületekre vonatkozó uniós keretrendszer (Level(s)) és az épületfelújítási útlevelek széles körű használatának elősegítése, valamint
- a nemzeti és/vagy uniós jogon alapuló energetikai tanúsítványok előmozdítása az energia- és erőforrás-hatékonyság, továbbá a környezeti teljesítmény növelését célzó épületek esetében.

23. MEGÁLLAPÍTJA, hogy egy mélyfelújítási szabvány bevezetése vagy az energiahatékonysági minimumkövetelményeknek a költséghatékonyság, a versenyképesség és a technológiasemlegesség elveinek tiszteletben tartásával végzett felújításokkal való összekapcsolása hatékony módszer lehet annak biztosítására, hogy a felújítások teljesebb körűek legyenek, különösen, ha ezen intézkedéseket az építőipari és energetikai szakembereknek nyújtott – integrált ágazati szakismereteket ötvöző – pénzügyi, tanácsadási, képzési és képesítési rendszerek kísérik. HANGSÚLYOZZA, hogy ezen szabványokat – annak biztosítása érdekében, hogy az építkezési, a felújítási és a lakhatási költségek megfizethetők legyenek – az egyes tagállamok sajátos körülményeihez és prioritásaihoz igazítva kell bevezetni többek között olyan technikai szempontokat illetően, mint az éghajlati adottságok, az erőforrások rendelkezésre állása, az épületállomány, a fűtés és hűtés és a tulajdonosi struktúra, valamint olyan szociális kérdéseket illetően, mint például az állami támogatások, a társadalmi részvétel, az oktatás és a foglalkoztatás.

24. KIEMELI a környezettudatos tervezés, továbbá a környezeti és energetikai címkézés jelentőségét az energia- és erőforrás-hatékony fűtési és hűtési megoldások népszerűsítése, valamint a fosszilis tüzelőanyagokkal működő berendezések leginkább költséghatékony kivételének megkönnyítése szempontjából.
- 24a. KIEMELI, hogy az építési termékekről szóló rendelet, a környezettudatos tervezésről szóló irányelv, az energiahatékonsági irányelv, az épületek energiahatékonságáról szóló irányelv és a megújulóenergia-irányelv közeljövőben esedékes felülvizsgálata, valamint az energiarendszerek integrációjára vonatkozó kezdeményezések keretében figyelembe kell venni a fenti szükségleteket, tagállamoknak biztosított rugalmasságot és elveket.

A felújítások támogató kerete

25. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a felújítások és a technológiafejlesztés felgyorsítása érdekében össze kell hangolni a tagállami intézkedéseket, továbbá elő kell segíteni a tagállamok közötti együttműködést és a bevált gyakorlatok kölcsönös megosztását.
26. MEGÁLLAPÍTJA, hogy még inkább elő kell mozdítani a körforgásos megközelítést azon főbb ipari ökoszisztémákban, amelyek – mint a leginnovatívabb fenntartható építőanyagok és technológiák potenciális beszállítói – várhatóan változást indítanak majd az épületkorszerűsítési program során, továbbá SÜRGETI egyrészt az ezen anyagok tartalmával kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó, uniós szintű nyílt szabvány, másrészt olyan digitális termékútlevelek kidolgozását, amelyek lehetővé teszik az anyagáramlás nyomon követését, így ösztönözve a tartósabb, magasabb újrafeldolgozott tartalommal rendelkező és az élettartamuk végén könnyebben szétszerelhető, illetve újrafeldolgozható anyagok, valamint a rövid és karcsú ellátási láncok használatát, figyelembe véve egyúttal az energiahatékonság elsődlegességének elvét.
27. HANGSÚLYOZZA, hogy a digitalizáció és az energiarendszerek integrációja számos előnnyel jár, többek között az épületdiagnosztika, az automatizált adatgyűjtés, a megújulóenergia-használat, valamint az integrált energiahatékonsági, keresletoldali válaszon alapuló és rugalmassági rendszerek használata, továbbá egyéb erőforrás-hatékonsági, mobilitási, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát biztosító, a környezeti teljesítmény javítására szolgáló, illetve akadálymentesítési megoldások alkalmazása terén.

28. JÓVÁHAGYJA azon célkitűzést, mely szerint a nagy láthatóságú épületek (például iskolák, kórházak, egyetemek és a szociális infrastruktúra más elemei) felújítását prioritásként kell kezelni, továbbá támogatni kell a háztartásokat, így biztosítva a lakosság széles körének elérését és a védendő fogyasztókra nehezedő folyamatos pénzügyi terhek enyhítését. HANGSÚLYOZZA ugyanakkor, hogy annak értékelésekor, hogy mely legrosszabb teljesítményű épületek felújítására van szükség, figyelembe kell venni olyan tényezőket is, mint például az épület helye, értéke, a népesség változásai és a lakók jövedelme.
29. ELISMERI, hogy a középületek felújítására vonatkozóan szigorú követelményeket kell támasztani többek között a környezetvédelem, az energiahatékonyság és energiatakarékosság, a megújuló energiák integrációja, az egészség, a fenntartható mobilitás és az anyagok újrafelhasználása, a másodlagos anyagok beépítése, valamint – amikor csak lehetséges – a vízhasználat hatékonysága tekintetében, és KIEMELI, hogy a példamutató állami épületkorszerűsítési projektek, illetve a legismertebb középületek korszerűsítése jelentős szerepet játszhat a polgároknak, a köztisztviselőknek és az épület felhasználóinak a bevonásában, elősegítve az épületkorszerűsítési program részvételen alapuló megközelítését.
30. RÁMUTAT arra, hogy a jól előkészített és könnyen alkalmazható energiahatékonysági és zöld közbeszerzési iránymutatásoknak a hatályos uniós és tagállami közbeszerzési rendszereken belüli alkalmazása jelentősen hozzájárul az épületkorszerűsítési program sikeréhez.
31. RÁMUTAT arra, hogy olyan átfogó támogatási keretet kell létrehozni az energiaszegény háztartások, és ezen belül a komplex tulajdonosi struktúrával rendelkező épületek lakói számára a korszerűsítés ösztönzése érdekében, amely egyaránt tartalmaz támogatott felújítási intézkedéseket, kombinált hiteleket és garanciákat, adózási intézkedéseket, bérleti szabályozást, valamint – az adminisztratív terhek mérséklése érdekében – egyablakos ügyintézési lehetőségeket.

32. HANGSÚLYOZZA, hogy az épületkorszerűsítés hosszú távon jelentős szerepet játszhat az energiaszegénység enyhítésében és – többek között a legrosszabb teljesítményű épületek korszerűsítése révén – annak biztosításában, hogy minden háztartás, így a legszegényebbek is, megfizethető áron jusson energiához. ÜDVÖZLI a lakosok szerepvállalását elősegítő társadalmi szerepvállalási modellek előmozdítását a városrész-felújítási projektekben, olyan ágazatközi partnerségek részeként, melyek összekötik őket a helyi szereplőkkel – többek között a szociális gazdaság szereplőivel. SÜRGETI a legrosszabb teljesítményű épületek külön korszerűsítési támogatását, ELISMERVE ugyanakkor, hogy mind az energiaszegénység fogalommeghatározása és a visszaszorítását célzó intézkedések, mind pedig a korszerűsítési prioritások meghatározása tagállami hatáskörbe tartozik.
33. KIEMELI, hogy az új európai készségfejlesztési programmal összhangban olyan át- és továbbképzési lehetőségeket kell nyújtani a munkaerő számára, amely képessé teszi az embereket az alkalmazkodásra és arra, hogy ott vállaljanak munkát, ahol a leginkább szükség van rájuk; és HANGSÚLYOZZA, hogy különösen fontos integrált ágazati szakismereteket ötvöző képzési és képesítési rendszereket létrehozni az építőipari és energetikai szakemberek számára.
- 33a. KIEMELI, hogy javítani kell az építkezéseken a biztonsági és egészségvédelmi követelmények végrehajtását, ideértve a szociális jóléti létesítményeket és a munkavállalók szálláshelyeit is.
34. FELHÍVJA a Bizottságot, hogy:
- támogassa és segítse elő a tagállamok közötti együttműködést a bevált gyakorlatok kölcsönös megosztása terén, még inkább könnyítse meg a technikai segítségnyújtáshoz való hozzáférést, különösen az épületkorszerűsítés, a zöld közbeszerzés, valamint a nemzeti, regionális és helyi támogatási rendszerek – különösen az egyablakos rendszerek üzleti modelljei és tervezése – terén,
 - támogassa a tagállamok között a társadalmi egyensúlyhiányok kezelésének módjai és az energiaszegénység enyhítése terén a meglévő kereteken belül – például az energiaszegénységgel foglalkozó tanácsadó központ keretében – folytatott együttműködést,
 - a lehető leghamarabb fejezze be az energiahatékonyság elsődlegessége elvének érvényesítéséről szóló ajánlással kapcsolatos munkát, valamint mérlegelje az elv alkalmazására vonatkozó, az épületkorszerűsítésre összpontosító iránymutatás-tervezet elkészítésének lehetőségét,

- nyújtson tanácsadást és támogatást a tagállamoknak ahhoz, hogy helyreállítási és rezilienciaépítési tervük keretében ambiciózus korszerűsítési intézkedéseket dolgozzanak ki és hajtsanak végre, emellett nyújtson iránymutatást az állami támogatásokra alkalmazandó keretrendszerrel, az energetikai szolgáltató vállalkozások és más magánvállalkozások szerepéről, valamint arról, hogy miként lehet biztosítani az energiahatékonysági szerződések és más pénzügyi eszközök keretében eszközölt magánberuházások fokozását közép-, illetve hosszú távon.
- a többi intézménnyel együttműködésben és a Régiók Bizottságával szoros partnerségben dolgozzon ki szerepvállalási és kommunikációs stratégiát és hajtsa végre azt, nemcsak tájékoztatási céllal, hanem a lakás- és épülettulajdonosok meggyőzése céljából is, ezáltal elősegítve, hogy a közigazgatási szervek és más érdekelt felek, például a helyi energiaközösségek mielőbb bekapcsolódjanak az épületkorszerűsítési programba; ezen a stratégián belül pedig ossza meg a fogyasztóközpontú szakpolitikákkal és programokkal kapcsolatosan bevált gyakorlatokat, hogy még jobban megkönnyítse a háztartások utólagos átalakítását uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt,
- gyorsítsa fel a fűtő- és hűtőberendezésekkel kapcsolatosan végzett munkát az energiacímkek mielőbbi újraosztályozása révén, és fontolja meg az energiacímkek minden elektromos fűtőberendezésre való kiterjesztését, valamint készítse elő a legkevésbé hatékony elektromos, gázüzemű, illetve fosszilis tüzelőanyagokkal működő fűtő- és hűtőberendezések kivezetését,
- kövesse nyomon az épületkorszerűsítési program végrehajtása terén elért haladást, mégpedig a következők révén:
 - a tagállamok hosszú távú korszerűsítési stratégiáiban foglalt, tagállami szinten meghatározott azon eredménymutatók elemzése, amelyek a felújítási tevékenység – ezen belül adott esetben a mélyfelújítások – európai szintű alakulását és az európai épületállomány energiahatékonyságát mérik, figyelembe kell venni, hogy a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni a bürokratikus és további adminisztratív terheket,

- az épületkorszerűsítés révén elért javulások gazdasági hatásainak értékelésére és ingatlanpiaci hatásainak nyomon követésére szolgáló módszerek kidolgozása, valamint
- a tagállami épületállományok felújításáról szóló – terv szerint az energiaunió helyzetéről szóló kétévenkénti jelentésében foglalt – általános eredményjelentés olyan átfogó jelentéssé való kiterjesztése, amely az épületkorszerűsítési program minden aspektusára kiterjed,
- vigye tovább az épületek és az építőipari ágazat további digitalizációjára irányuló munkáját, többek között az okosépület-mutató önkéntes alkalmazásának támogatása révén,
- ösztönözze az építészeti, mérnöki és építőipari ágazatokban dolgozók át- és továbbképzését a legjobb gyakorlatok és az olyan megoldások terjesztése érdekében, amelyek biztosítják az épületállomány energiahatékonyságának növelését és fokozott dekarbonizációját, hozzon létre uniós szintű ösztönzőket a közbeszerzések zöldítése céljából,
- ismerje és értse meg a hagyományos és népi építési formák és építőanyagok jellegét és energiahatékonyságát, és építsen ki kapacitásokat az ilyen típusú építmények megfelelő energiahatékonysági felújításához szükséges kompetenciák terén,
- népszerűsítse a körforgásos megközelítést az építőipari elemek, az építőanyagok, a technológiák és a fenntartható építőipari gyakorlatok alkalmazásával összefüggésben, mégpedig azáltal, hogy napirendre tűzi az építési termékek fenntarthatósági teljesítményének kérdését, felülvizsgálja az építési és bontási hulladékokra vonatkozóan meghatározott anyaghasznosítási célértékeket, valamint –a lehetőségek fényében – olyan digitális termékútleveleket dolgoz ki, amelyek az anyagok teljes életciklusa során lehetővé teszik azok nyomon követését,
- vizsgáljon meg minden olyan lehetőséget, amely lehetővé teszi a fosszilis tüzelőanyagoknak a 2050-re teljesítendő uniós klímasemlegességi célkitűzéssel összehangolt, lehető legköltséghatékonyabb kivezetését a fűtés és a hűtés terén, továbbá működjön együtt a tagállamokkal a dekarbonizációs céljaik elérésére, illetve a tagállami szinten optimális megoldások megtalálására irányuló erőfeszítéseik terén, valamint
- folytassa annak elemzését, hogy az épületkorszerűsítési program hogyan tud hozzájárulni azon – megnövelt – uniós célkitűzés eléréséhez, amely szerint 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os Unión belüli nettó csökkentést kell elérni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásában.